

DŮSTOJNĚ JSME SI PŘIPOMNĚLI VÍTĚZSTVÍ RUDÉ ARMÁDY NAD FAŠISMEM!

„Proletáři všech zemí, spojte se!“

DIALOG

OTÁZKY • ODPOVĚDI

KOMUNISTICKÝ LIST

ČÍSLO 318

KVĚTEN 2015

ROČNÍK 26

CENA 10,-Kč

Projev J. V. Stalina k lidu 9. května 1945 v Moskvě

Soudruzi a soudružky! Spoluobčané a spoluobčanky!

Nadešel veliký den vítězství nad Německem. Fašistické Německo, sražené na kolena Rudou armádou a vojsky našich spojenců, uznalo svoji porážku a ohlásilo, že bezvýhradně kapituluje.

7. května byl podepsán v Reměši předběžný protokol o kapitulaci. 8. května v Berlíně podepsali zástupci německého vrchního velení za přítomnosti zástupců nejvyššího velení spojeneckých vojsk a nejvyššího velení sovětských vojsk definitivní protokol o kapitulaci, jehož provádění začalo 8. května ve 24 hodin.

Ježto známe zvláštní záludnost vládců Německa, považujících smlouvy a dohody za kus papíru, nemáme důvodů jim věřit na slovo. Od dnešního rána však německá vojska, plnice kapitulací, začala hromadně skládat zbraně a vzdávat se do zajetí našim vojskům. To již není kus papíru. To je - skutečná kapitulace německých branných sil. Jedna skupina německých vojsk v prostoru Československa se sice dosud zdráhá splnit podmínky kapitulace. Doufám však, že Rudé armádě se podaří přivést ji k rozumu.

Nyní můžeme plným právem prohlásit, že nadešel historický den konečného rozdrčení Německa, den velkého vítězství našeho lidu nad německým imperialismem.

Veliké oběti, které jsme přinesli pro svobodu a nezávislost naší vlasti, nesčíslná strádání a utrpení, jež musil náš lid snášeti za války, usilovná práce v zázemí a na frontě pro otčinu nebyla vynaložena nadarmo a byla korunována úplným vítězstvím nad nepřítelem. Odvěký boj slovanských národů o existenci a nezávislost skončil vítězstvím nad německými uchvatiteli a nad německou tyranii.

Od nynějška bude nad Evropou vlát veliký prapor svobody národů a míru mezi národy.

Před třemi lety prohlásil Hitler veřejně, že jeho plánem je - rozčlenit Sovětský svaz a odtrhnout od něho Kavkaz, Ukrajinu, Bělorusko, Baltské země a jiné oblasti. Řekl přímo: „Zničím Rusko, aby se již nikdy nemohlo pozvednout.“ To bylo před třemi roky. Šíleným Hitlerovým záměrem však nebylo souzeno, aby se splnily - průběh války je obrátil vniřec. Ve skutečnosti se stalo něco zcela opačného, než to, o čem fantazirovali hitlerovci: Německo je poraženo na hlavu. Německá vojska kapitulují. Sovětský svaz slaví vítězství, ač nehodlá Německo ani rozčleňovat, ani je zničit.

Soudruzi! Veliká vlastenecká válka skončila našim naprostým vítězstvím. Období války v Evropě je skončeno. Započalo období pokojného vývoje. Blahopřeji vám k vítězství, drazí spoluobčané a spoluobčanky!

Sláva naší hrdinské Rudé armádě, která uhájila nezávislost naší vlasti a vydobyla vítězství nad nepřitelem!

Sláva našemu velikému lidu, lidu-vítězi!

Věčná sláva hrdinům, kteří padli v bojích proti nepříteli a obětovali svůj život za svobodu a štěstí našeho lidu.

Rudá armáda Vilém Závada

Když do Prahy rudá vojska vjela
a na Letné doduněla děla,
tu sovětští vojáci,
tankisté i pěšáci
na garmošku zahráli.
Na garmošku, na garmošku zahráli,
všichni jsme se sbíhali,
tancovali, tancovali, zpívali.

Po válce se domů navrátili,
uchopili kladiva a pili,
a zas večer po práci
kolchozníci, kováci
na garmošku, na garmošku hrávají.

Mír s Rudou armádou uhájíme,
my život šťastnější vystavíme.
Pak ti slavní vojáci,
gardisté a kozáci
na garmošku, na garmošku zahrají.
Na garmošku budou hrát,
všichni budem tancovat,
Tancovat a veselit se, radovat!

NIKDO NESMÍ BÝT ZAPOMENUT, NIC NESMÍ BÝT ZAPOMENUTO!

70. výročí vítězství Rudé armády nad fašismem (4.)

Vítězství nad hitlerovským fašismem otevřelo cestu k novému životu

9. května 2015 si ti, kteří neztratil historickou paměť, vzpomněli 70. výročí vítězství nad německým fašismem a osvobození Československa hrdinnou Rudou armádou. Vzpomněli na všechny bojovníky a hrdiny, kteří se na tomto vítězství ve jménu života v míru podíleli. Proto nesmí být nikdo zapomenut a nic nesmí být zapomenuto. Snaha padělatelů dějin změnit den osvobození ČR z 9. května na 8. května 1945 je marná. Věříme, že i většina národa a příští generace nikdy nezapomenou, že skutečnou svobodu českému a slovenskému národu přinesla Rudá armáda 9. května 1945.

Na počátku této historické lži o osvobození je návrh M. Zemana, který jako sociálnědemokratický poslanec navrhl Federálnímu parlamentu po kontrarevoluci v roce 1989 změnit oslavu osvobození z 9. května na 8. května 1945. Tato změna dlouhodobě slouží ke znevažování úlohy Sovětského svazu a Rudé armády ve druhé světové válce a osvobození Československa. Reakce současně neustále živí pochybnosti o tom, kdo vlastně osvobodil Prahu. Podle jedněch to byli zrádní vlasovci, podle jiných se Praha osvobodila sama.

LIDÉ MUSÍ ZNÁT PRAVDU

Proto je nezbytné ukazovat zejména mladé generaci skutečnou pravdu, že o záchraně lidské civilizace a našem osvobození rozhodla Rudá armáda v bitvě o Moskvu, Stalingrad, u Kurska, v bitvě o Berlín, kde byla o půlnoci z 8. na 9. května 1945 - za účasti maršála G. K. Žukova a zástupců armád USA, Velké Británie a Francie - podepsána bezpodmínečná kapitulace hitlerovského Německa. Při tom je třeba zdůraznit, že hlavní odpovědnost za obrovské oběti druhé světové války má spolu s hitlerovským Německem mezinárodní, zejména americký, anglický, francouzský kapitál, který ve 30. letech minulého století plně podporoval hitlerovský fašismus v přípravě na válku proti první zemi socialismu - Sovětskému svazu.

O tom, kdo nesl největší tíhu při záchraně lidstva, svědčí ztráty životů, materiálních a kulturních hodnot způsobených hitlerovským fašismem. Celkové ztráty na frontách, v hitlerovských koncentračních táborech a v zázemí překročily 50 milionů životů. Z toho ztratil Sovětský svaz téměř 27 milionů občanů, USA 405 000, Velká Británie 380 000, Francie 1 706 000 a ČSR 360 000 (z toho bylo 25 000 komunistů). Hitlerovský fašismus a druhá světová válka způsobila všem zemím nesmírné utrpení a škodu. Nesmíme nikdy zapomenout, že největší lidské, materiální a kulturní ztráty, jak vyplývá z faktů, přinesl Sovětský svaz, který měl rozhodující podíl na porážce hitlerovského fašismu a na záchraně lidské civilizace.

PŘIŠLI VČAS

Pokud jde o osvobození Československa, je nutné zdůraznit, že se ve středočeské kotlině (Praha a okolí) v květnu 1945 nacházela odpočatá, po zuby ozbrojená téměř milionová Schörnerova armáda. Tyto zfanatizované jednotky byla schopna vojensky zvládnout jen Rudá armáda, která zde měla pod velením maršála I. S. Koněva a R. I. Malinovského 1 770 000 vojáků a příslušnou vojenskou techniku. Kromě toho bojovalo 130 000 rumunských a 69 000 polských a 48 400 československých vojáků. Naproti tomu Američané měli v české operaci jen 150 000 mužů.

Tyto vojenské faktory, spolu s povstáním českého národa byly rozhodující. S vítězstvím postupem Rudé armády sílil revoluční boj českého lidu proti německým okupantům. Ve městech

a vesnicích vznikaly revoluční národní výbory. Velice záleželo na tom, kdo bude hlavní silou v národnědemokratické revoluci, kdo se ujme moci v osvobozené republice. Právě zde sehrál významnou úlohu Košický vládní program, vlastenecké síly národa a zejména poctivá politická práce komunistů, kteří se orientovali zejména na dělníky, rolníky, pokrokovou inteligenci a mládež a připravovali povstání jako široké národní hnutí. 1. května 1945 došlo k povstání v Přerově, 2. a 3. května v Nymburce, v Semilech, Turnově, v Rakovníku, Kladně a v dalších městech a vesnicích zpravidla v koordinaci s partyzánským hnutím.

Centrem povstání se 5. května 1945 stala Praha. Odvaha, iniciativa a nezměrná obětavost, byly základní vlastnosti většiny lidových bojovníků. Praze v té době hrozilo smrtelné nebezpečí. Polní maršál Schörner vydal hned 5. května hitlerovské armádě rozkaz, aby povstání v Praze a dalších místech bylo za každou cenu zlikvidováno, aby se Praha dostala zpět do německých rukou. O situaci byl informován J. V. Stalin, který po dohodě s generálním štábem vydal rozkaz, aby vojska maršála I. S. Koněva zahájila pražskou operaci místo 7. 5. již 6. 5. ve 12 h (viz Štemenka, S. M.: Generální štáb za války II., s. 381).

Náš lid nikdy nezapomene, že jedinou nadějí v této době, kdy hrozilo, že hitlerovci utopí povstání v krvi, byla Rudá armáda. Do 11. května 1945 zničila sovětská vojska ve středních Čechách velká uskupení Němců a zajala 859 000 německých vojáků a důstojníků, včetně 60 generálů. Byla to jedna z největších operací Rudé armády v Evropě. Zúčastnila se jí také polská a rumunská armáda a 1. československý armádní sbor.

V pražské operaci ztratila Rudá armáda více než 8 000 padlých a 28 000 raněných. V povstalecké Praze padlo dále 1 693 Čechů a dalších 663 bojovníků jiných národností, zraněno bylo 2 928 lidí. V dalších českých městech a vesnicích bylo 8 000 obětí na životech. Prostí lidé, osvobozené národy, všichni, kdo přežili hrůzy války a fašismu, se s obrovskými nadějemi dívali do budoucna a nikdy nezapomenou, z jakých obětí se jejich svoboda zrodila.

70. výročí vítězství nad hitlerovským fašismem vyzývá celý pokrokový svět, aby s mnohem větší energií odhaloval pravdu o příčinách a průběhu druhé světové války a poválečném tažení amerického a německého imperialismu proti socialismu a společenskému pokroku ve světě. Lidstvo se musí bránit. Musí znova vytvořit jednotnou lidovou frontu proti nastupujícímu fašismu. V tom spočívá velká internacionální odpovědnost komunistů a pokrokových sil celého světa. Masové zločiny spáchané světovým, zejména americkým imperialismem v Severní Koreji, ve Vietnamu, 150 válek ve světě od roku 1945 a agrese v Jugoslávii, Afghánistánu, Iráku a současně rozněcování světového válečného požáru na Ukrajině, varují celý pokrokový svět!

Trvale platí výzva J. V. Stalina: „Mír bude zachován a upevněn, vezmou-li národy věc zachování míru do svých rukou a budou-li ji hájit do konce. Válka se může stát nevyhnutelnou, jestliže se podněcovatelům války podaří opřít síti lidské masy, oklamat je a zavléci do nové světové války.“

Jestřábí připravují novou válku. Proto nesmí být nikdo zapomenut, nic nesmí být zapomenuto.

Vratislav Šantroch,
Havlíčkův Brod

BILANCE DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

Druhá světová válka skončila v září 1945 bezpodmínečnou kapitulací militaristického Japonska. Šest let trval krvavý zápas, do něhož byla vtažena značná část obyvatelstva na světě.

Druhá světová válka byla nejnivější válečnou smrtí v dějinách lidstva, jež způsobila obrovské otřesy a vyžádala si nesmírné oběti. Zachvátila Evropu, Asii, Afriku a Oceánii - obrovské prostory o celkové rozloze 22 000 000 km². Strhla do svého víru 1 miliardu 700 milionů lidí, tj. přes tři čtvrtiny veškerého obyvatelstva na světě. Přehnal se přes území 40 států. Ve zbrani stálo 110 milionů lidí, tj. o 40 milionů více než v první světové válce. Nelze přesně vyčíslit ani materiální škody způsobené válkou, ani prostředky, jež si vyžádalo vedení války. Stejně tak nelze přesně stanovit počet jejich lidských obětí. Jsou známy jen přibližné údaje - zahynulo asi 50 milionů lidí, tj. pětkrát více než v letech první světové války (1914-1918). Prostředky vydané na její vedení a válečné škody dosáhly astronomické částky 4 trilionů dolarů.

Hlavní úlohu při porážce fašistických agresorů sehrál Sovětský svaz a jeho Rudá armáda! Velká vlastenecká válka, jež se stala nejdůležitějším úsekem druhé světové války, měla rozhodující vliv na průběh událostí v celém světě. Sovětsko-německá fronta byla téměř čtyři roky hlavní frontou druhé světové války.

Za porážku fašistického Německa zaplatil Sovětský svaz tak obrovskými ztrátami na lidských životech, jaké neutrpěla žádná z válčících zemí. Celkem zahynulo 26 452 000 lidí, z toho nejméně polovinu představuje civilní obyvatelstvo. SSSR utrpěl také největší

hmotné škody. Hitlerovci rozbořili na sovětském území 1 710 měst a osad, vypálili a zničili přes 70 000 vesnic, asi 32 000 průmyslových podniků a 65 000 km železničních tratí, vyloupili 98 000 kolchozů, 1 876 sovochozů, 2 900 strojné traktorových stanic. Celkové škody způsobené druhou světovou válkou v evropských zemích dosáhly částky 260 miliard dolarů, z toho 128 miliard dolarů (679 miliard rublů) připadlo na Sovětský svaz. Válečné výdaje SSSR dosáhly částky 357 miliard dolarů. Druhá světová válka tedy stála Sovětský svaz obrovskou částku 485 miliard, což je mnohem více než válečné výdaje USA, Velké Británie a Francie dohromady.

V kapitalistických médiích, v pracích buržoazních historiků - žel včetně ČR - slyšíme a čteme nehorázné lži! Jejich snahou je zfalšovat dějiny druhé světové války, zkrlesit pravdu o fašismu i o celé historii poválečného světového revolučního vývoje. A proč tomu tak je? Historická fakta a poučení jsou totiž v rozporu s jejich zájmy!

Ano, účelové falšování dějin druhé světové války není nic nového. Začínalo už v průběhu válečných událostí. Po jejím skončení nabylo na intenzitě. Zejména po rozpadu antihitlerovské koalice, se vznikem „studené války“ a samozřejmě s tragickým vývojem v současnosti, především na Ukrajině!

DÍLČÍ PŘEHLED ZTRÁT VE DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLCE:

SSSR 26 452 000, Německo 13 000 000, Polsko 6 000 000, Francie

1 706 000, Jugoslávie 1 700 000, Řecko 550 000, Itálie 500 000, USA 405 000, Velká Británie 380 000, Československo 364 000, Holandsko 200 000, Belgie 90 000, Kanada 40 000, Albánie 30 000, Norsko 8 600.

Nemalé lidské ztráty utrpěly i jiné národy:

Čína 10 000 000, Japonsko 2 500 000, Indie 720 000, Austrálie 12 000, Nový Zéland 10 000, Jihoafrická unie 6 000.

V jednotlivých zemích zahynulo rudoarmějců:

PLR 600 000, ČSR 145 000, MLR 140 000, NDR 102 000, RSR 69 000.

VDĚKU NEBUDE NIKDY DOST!

(Viz Dějiny druhé světové války 1939-1945, sv. XII, Praha, Naše vojsko 1984, s. 146, Dějiny světa, sv. 10, Praha, nakladatelství Svoboda, 1968, s. 577-581).

Rudá armáda přinesla ve druhé světové válce nesmírné oběti a rozhodujícím podílem pomohla zbavit svět hrůz fašismu a zachránit hitlerovci ohroženou civilizaci. Proto si právě v těchto dnech s hlubokou úctou a vděčností připomínáme dny našeho osvobození, hrdinství a obětavost těch, kteří za naši svobodu položili své životy.

Milióny těchto obětí - především rudoarmějců - se nedají srovnat ani s oběťmi holocaustu, ani s oběťmi Američanů, prostě s nikým, s ničím!

- Do pražské operace bylo nasazeno 180 divizí, v nichž bylo soustředěno 2 000 000 sovětských, československých, rumunských a polských vojáků vyzbrojených nejmodernější technikou. (Dokončení na s. 2)

K 70. výročí vítězství nad fašismem

„K antikomunistickým dezinformacím o příčinách, průběhu a výsledcích druhé světové války; k nebezpečí nového nástupu fašismu“ – tak znělo téma jednání XXXVII. pražské teoreticko-politické konference, pořádané v sobotu 18. dubna v budově ÚV KSČM Obvodním výborem KSČM Praha 1, dalšími jedenácti obvodními a okresními výbory této strany, Městským výborem Jirkov a Klubem pokrokové inteligence Olomouc. Setkání, pořádaného u příležitosti 70. výročí vítězství nad fašismem, se zúčastnili i komunisté z Ruska, Ukrajiny, Slovenska, Německa, Rakouska, Maďarska, Polska, Velké Británie, Řecka, Belgie, Itálie a Francie. Úvodní částí, zahájené poslechem písně „Svatá válka“, byli přítomni i velvyslanci Čínské lidové republiky, Korejské lidové demokratické republiky a Vietnamské socialistické republiky. S projevy vystoupilo 23 řečníků. Velká zasedací místnost byla zaplněna téměř do posledního místa.

Ačkoli by se téma druhé světové války mohlo zdát vzdálené a neaktuální, je bohužel nanejvýš současné v době, kdy zvláště severoamerický imperialismus vede či podporuje nespravedlivé války v mnoha zemích světa a jeho dobovačská politika hrozí rozpoutáním třetí světové války.

Josef Skála (KSČM) v úvodním projevu poukázal na původ falzifikací dějin II. světové války a zvláště úlohy Sovětského svazu v ní. Chruščovovy lži podmiňovaly pravdu o válce a sovětském zřízení. Za Gorbáčova se lži zcela utrhlly z řetězu. Zatímco v roce 1949 žila třetina lidstva v zemích mířících za horizont kapitalismu a příklad socialismu nutil buržoazní demokracie k polidštění a vzniku „sociálního státu“, velká část dnešní parlamentní levice posluhuje USA. Zmínil též plány Churchilla a dalších válečných stváčů z konce druhé světové války a prvních let po ní, plány jaderného útoku na SSSR. Měli bychom se po pás poklonit těm, kdo jim dokázali zabránit. Dnes jsme svědky obdobné krize jako ve 30. letech. „Vyřešila“ ji světová válka!

Zahraniční řečníci reflektovali zásadní význam Sovětského svazu pro společenský pokrok, podepřený vítězstvím ve druhé světové válce a vznikem světové socialistické soustavy. SSSR zvítězil díky industrializaci a kolektivizaci zemědělství. Jeho sociální legislativa byla přínosná i pro kapitalistické státy, ve kterých strach ze socialismu vedl ke zvyšování životní úrovně pracujících. Pád SSSR naopak umožnil postupnou likvidaci sociálních vymožeností, krácející ruku v ruce s rozpadem odborového hnutí. Např. v Belgii má poprvé po 100 letech mladá generace horší sociální zabezpečení než její rodiče a do důchodu se odchází v 67 letech.

Řečí komunisté upozornili na spojení „lidových republik“ na Donbase s ruskými oligarchy. Vedení těchto států čile kšeftuje se zločinnou kyjevskou vládou, např. v zimě prodávají uhlí do Kyjeva, když vlastní obyvatelstvo Donbasu nemělo čím topit. Velký ohlas sklídilo vystoupení člena Komunistické strany Ukrajiny, jenž uvedl, že po pádu SSSR upadla Ukrajina na úroveň afrických zemí a dnes má 64 % HDP z roku 1990. Vládnoucí neofašismus praktikuje fyzický i morální teror proti komunistům, snaží se postavit komunistické hnutí a jeho myšlenky mimo zákon. Kromě komunistického tisku zakazuje i média z Ruska, perzekuuje komunistické odbory, komsomol, moskevskou pravoslavnou církev či organizace národnostních menšin. Antifašisté jsou zabíjeni. Ukrajínští vládcí se nezabývají pozvednutím ekonomiky, jen žebrají o peníze u svých západních pánů. Konference přijala stanovisko

odsuzující teroristickou hrůzovládu na Ukrajině.

Čeští řečníci se zaměřili na přepisování dějin druhé světové války v „naší“ republice. Falzifikace dějin socialismu má vzít šanci na budoucnost. Komunistický odboj proti fašismu je bagatelizován, zamlčována jsou fakta o řádění banderovců, buržoazní propaganda lže o údajném osvobození Prahy bez Rudé armády, vyzdvihována je úloha západních armád a centrem oslav 70. výročí porážky fašismu je Plzeň. „Vpád“ Rudé armády do Československa je označován za zbytečný, někdy přímo za novou okupaci. Snaha o vymazání hrdinství je spjata s propagandou nové války. Revanšistické snahy sudetských Němců jsou podporovány i Českou televizí.

Několik českých řečníků kritizovalo nekomunistický přístup představitelů KSČM k vojenským otázkám, např. prohlášení stínového ministra obrany Alexandra Černého, že mu nevádí průjezd vojsk USA, o „provokacích USA i Ruské federace“ nebo místopředsedy Jiřího Dolejše, že prezident Zeman by se měl distancovat od jakékoli podpory ruského vedení. Prezident jen lehce oponuje USA, a přesto jsou proti němu organizovány kampaně vyhrožující mu potrestáním. KSČM, ačkoli se vzdala revolučnosti, je stále považována za hrozbu a ztotožňována s „diktaturou KSČ a KSSS“. Prezentace strany v Haló novinách odrazuje nejen sympatizanty, ale i vlastní členy. Nezbytný je skutečný komunistický tisk. Strana se vzdala možnosti být organizátorkou protiiperialistických bojů, na průjezd vojsk USA reagovala pozdě, její vyjádření byla protichůdná a v demonstraci odporu příliš ustoupila požadavkům nekomunistických sil.

Fašisté dnes zasedají v několika parlamentech. Sociální demokraté nikdy socialismus nevytvořili ani se o to nepokusili. Jejich vlády v současné situaci neprosadí výraznější měrou „kapitalismus s lidskou tváří“. Jedinou možností zabránění fašismu je jednota dělnického a odborového hnutí. **Nebezpečí války lze překonat jen bojem proti kapitalismu.** Jak uvedl poslanec Stanislav Grospič, prvními oběťmi fašismu byli a největší oběti v boji proti němu přinesli komunisté, odboráři a vlastenci. Jejich oběti nebyly marné. Řídme se jejich odkazem.

Petr Šimůnek, I. místopředseda ÚV KSČM, varoval před nacionalismem a připomněl, že i mezi Němci byli antifašisté a mezi Čechy fašisté, na což upozornil již Julius Fučík.

Poněkud mimo téma konference bylo vystoupení poslance Evropského parlamentu Miloslava Ransdorfa. S rozpaky se setkal jeho závěr, že by se našim praporem měl stát program amerického prezidenta Roosevelta.

Pražská konference byla jedinou veřejnou akcí KSČM (vyjma pietních aktů) k 70. výročí konce druhé světové války. Vedení strany nejenže důstojně veřejně setkání k tomuto významnému výročí nepořádá, ale dokonce (vzhledem ke kritice stranické linie, která zde pravidelně zaznívá) propagaci pražských konferencí sabotuje a od účasti na ní členy strany odrazuje.

I přes celkovou zdařilost patřilo opět ke slabším stránkám nedodržování maximální délky projevu ze strany některých vystupujících, jejich odbíhání od tématu nebo naopak opakování slova předřečníků. Na řadu českých zájemců o slovo se pak nedostalo. Nepřednesená vystoupení však budou součástí sborníku, který vydá nakladatelství OREGO. Příliš rychlá řeč některých vystupujících nemohla být dobře tlumována. Smutnou skutečností však zůstává především nízká, téměř nulová účast mladých lidí, zejména mezi domácími.

Leopold Jir

K 600. VÝROČÍ UPÁLENÍ MISTRA JANA HUSA

Německá otázka

Husitské revoluční hnutí bylo v Čechách reakcí na počínající sociálněekonomickou, politickou i duchovní krizi feudálního společenského řádu koncem XIV. a počátkem XV. století. Vliv tohoto hnutí, šíření jeho ideálů a informací v evropské dimenzi je zřejmější, když se podíváme na země, do kterých tyto myšlenky pronikaly. Byla to Francie, Španělsko, Anglie, Slovensko, Uhry a Polsko. Z Polska vyšly oddíly vesnické a městské chudiny na pomoc Čechům. Výzvy husitů v uvedených zemích se pak promítaly do revolučních akcí proti základním oporám feudalismu - katolické církvi a duchovenstvu. Vedení katolické církve se obávalo dalšího růstu revolučních nálad a akcí. Muselo ale přejít na jinou taktiku boje. Kletby a vyhrožování nemohly zlomit sílu a přesvědčení lidí, českých revolučních sil, armád a dalších ozbrojených skupin, vyjadřujících - pod praporem náboženských idejí - touhu po sociálně spravedlivějším uspořádání společnosti. Byla to městská a venkovská chudina, venkovský lid, zejména rolnictvo, které nejvíce trpělo feudálním vykořisťováním, kdo byl základní sociální silou revolučního husitského hnutí.

Husitské revoluční hnutí, které mocně otřásl feudálním společenskoeconomickým řádem, ač jej ještě nedokázalo a ani ještě nemohlo rozvrátit, nebylo jen českým hnutím, ale hnutím evropského rozměru. Bylo to hnutí bojovníků za sociální a národní osvobození, kdy dominantním byl především jeho sociálně třídní charakter a rozměr. Nejširší lidové vrstvy měst a venkova tak poprvé v našich zemích vystoupily na scéně historického vývoje nikoli již jen jako vykořisťované a bezmocné, ale jako významná, fakticky rozhodující společenskopolitická síla, jako bojovníci za uskutečnění spravedlivějšího uspořádání společnosti. České husitství působilo v zahraničí jako revoluční výzva. Důkazem toho byl Bamberk (1430), odboj uherského venkovského lidu na vrchu Babolně (1437), selské bouře na Rýně apod.

Svou schopnost a obrovskou sílu potvrdilo toto hnutí ve vítězných bitvách nad křížáky, německo-uherskými, rakouskými i anglickými katolickými agresory. K takovým bitvám patří bitva

na Vítkově (1420), kde v čele stotisícového německého vojska (v němž byli feudálové-křížáci i z jiných zemí) stanul sám Zikmund. K dalším vítězným bitvám patřila bitva u Německého brodu (1422), u Ústí nad Labem (1426), Tachova (1427), kde byla poražena obrovská mezinárodní křížácká armáda na čele s anglickým kardinálem a zejména pak ta u Domažlic (1431). Zde na čele husitů již nestál J. Žižka, ale Prokop Holý-Veliký, kde byli křížáci zahnáni válečným pokřikem a zpěvem bojové písně „Ktož sú boží bojovníci“.

Nepřátelé husitů použili taktiku využívání ruznic mezi pravým a levým křídlem husitů. Za pomoci diplomatických a jiných intrik evropské reakce na čele s katolickou církví se tak podařilo husitské hnutí postupně oslabit. To vyústilo ve vyvolání „bratrovražedné“ bitvy u Lipan 30. května 1434, která skončila smrtí Prokopa Holého a zánikem husitského polního vojska.

Hrdinný boj českého rolnictva a chudiny, který za 15 let ukázal sílu a možnost pokrokového vývoje, utrpěl nakonec porážku. Národní citění Čechů proti germanizaci ale zůstalo. Bylo to dobře. Nástup náboženské reakce rakouských Habsburků (1526) znamenal totiž pro český národ období těžkých zkoušek, útisku a ponižování. Také získané zkušenosti českého a polského národa z bojů proti agresí zejména Němců dostávaly nový význam.

Rozmach politického vlivu Čech nastal ve XIV. století. Čechy za králů a císařů z rodu Lucemburků se staly „nejvznešenějším členem Svaté říše římské“ (Sancti Imperii membrum nobilium), nejen jako její politické středisko, ale i jako její hospodářsky nejvyspělejší část.

Praha se stala hlavním městem říše. V Praze byla založena první univerzita v říši. Němci žárlivě sledovali růst hospodářské a politické moci Čech. Češi v Němcích opodstatněně spatřovali nejen soupeře, ale stále více nepřítel.

Z toho vycházíme, jednak z potřeb objektivního hodnocení dějin a také z důvodu, že německá strategická koncepce „Drang nach Osten“ vyjadřovala německé záměry na ovládnutí východních oblastí, vypuzení Slovanů, jako podmínky nastolení německé nadvlády na Východě.

Nabídka

V sobotu 18. dubna 2015 se uskutečnila XXXVII. pražská konference s mezinárodní účastí, na téma: **„K antikomunistickým dezinformacím o příčinách, průběhu a výsledcích druhé světové války a nebezpečí nového nástupu fašismu“.** Sborník vystoupení z této konference si můžete objednat u pořadatelů konference nebo vydavatele „Dialogu“.

(Cena 70,-Kč/ks + poštovné)

BILANCE DRUHÉ SVĚTOVÉ VÁLKY

(Dokončení ze s. 1)

(Jen Schömerova armáda tehdy čítala necelý milion vojáků. Disponovala asi 9 400 děly a minomety, 2 400 tanky a měla přes 1 000 letadel.)

- Pražané postavili v ulicích svého milovaného města na 1 600 barikád, na nichž bojovaly tisíce mužů a žen.

- Osvobozování naší vlasti skončilo 12. května 1945.

- Bojů o ČSR se zúčastnili mj. velitelé: G. K. Žukov, I. S. Koněv, R. J. Malinovskij, A. A. Grečko, I. I. Jakubovskij, A. I. Jeremenko, D. D. Leljušenko, K. I. Moskalenko, P. S. Rybalko, M. V. Zacharov, L. I. Brežněv.

I 70 let po skončení druhé světové války se reakční kruhy imperialistických států nechtějí smířit s nezvratnou skutečností, že na porážce fašistického Německa a jeho spojenců se rozhodujícím způsobem podílel Sovětský svaz a tak dokázal nepřemožitelnou sílu socialistického zřízení. Buržoazní

historiografie se propůjčuje ke zkreslování průběhu a významu válečných událostí s cílem snížit úlohu SSSR při rozdrčení německého fašismu a japonského militarismu (viz výše). Je proto třeba trvale kriticky analyzovat díla buržoazních historiků a odhalovat tak jejich neobjektivní přístup k hodnocení historických událostí a poplatnost třídním zájmům vládnoucí buržoazie. Na konkrétních faktech dokazovat, že to byl **Sovětský svaz a jeho Rudá armáda**, kdo nesl hlavní tíhu války a měl také rozhodující zásluhu na jejím vítězném ukončení.

Imperialismus je dějinami odsouzen k zániku. Je však stále schopen jakéhokoli zločinu. Je dokonce ochoten ohrozit samu existenci lidstva. Proto povinností všech mírumilovných, pokrokových a **skutečně** demokratických sil v celém světě, je vystupovat rázný odpor proti imperialistickým akcím – necht' jsou podnikány v jakékoli oblasti – a vyloučit tak tuto strašlivou perspektivu! (pj)

Dokazují to dvě světové, imperialistickými mocnostmi vyvolané války, kdy klíčovou roli v nich sehrálo Německo. Už 40 let před nástupem fašismu v Německu k moci (leden 1933) byl v pruském generálním štábu vypracován tajný strategický plán. Nesl název „NĚMECKO A STŘEDNÍ EVROPA KOLEM ROKU 1950“.

Německo mělo zcela ovládnout Evropu. Jen Němci měli zastávat vedoucí funkce, ostatní národy měly na Německo a Němce pracovat. Katolická církev šířila názory o boží prozřetelnosti, která povolala Německo k tomu, aby Evropu ovládlo a řídilo. Hitler pak prohlášoval, že Německo povede Evropu, ale Rusko musí být poraženo.

Vídeňský kardinál Naga v roce 1912 napsal: **„Pevně se musíme zachytit ve slovanstvu, pro budoucnost nám chybí Slovanská katolická říše.“** Lev XIII. zdůrazňoval **„...Boží církev má k ochraně proti socialistickému moru tak velkou moc, jakou nemají ani lidské zákony, ani zbraně vojáku.“** Katolická církev prý nesmí zůstat za vývojem. Prelát Kass charakterizoval Hitlera slovy: **„Hitler umí řídit státní loď. Jsem dojat jeho jasnými myšlenkami.“**

Katolická církev upevňovala s fašistickým Německem nacionalismus jako program pro budoucnost. Papež Pius XII. **žehnal Hitlerovi, německým agresivním plánům, německým armádám a německým zbraním.**

Před přepadením SSSR v červnu 1941 vojáci fašistického Německa obdrželi leták s tímto obsahem: **„Není na světě síly, jež by odolala německému náporu. Celý svět srazíme na kolena. Němec - toť absolutní pán světa. Ty budeš rozhodovat o osudu Anglie, Ruska, Ameriky. Ty jsi Němec, jak se sluší na Němce, pobíjej všechno živé, co se ti postaví do cesty, myslí jen na to, kdo je nad tebou – na Führera a zvítězíš. Neskolí Tě ani střela, ani bodák. Zítřka bude před tebou celý svět“.** (Kučera, J.: *Evropa a německá otázka*, Praha 1991, s. 8.)

Porážka fašistického Německa ve druhé světové válce potvrdila, že fašismus patří na smetiště dějin.

Antifašistická koalice - SSSR, USA, Velká Británie (přizvána i Francie) nastolila mír. Ten byl ale oslabován politikou USA. Se svými spojenci obnovily válkou oslabené Německo. Zahájily přípravy nové války proti SSSR a jeho spojencům.

Vznik amerického válečného bloku NATO v dubnu 1949, vznik dvou německých států SRN a NDR v roce 1949 to byly kroky poválečného vývoje. Plnění antifašistické koalice z Jalty (únor 1945) a z Postupimi (červenec-srpen 1945) USA a další kapitalistické země sabotovaly. SRN a NDR působily jako strategický průsečík vztahů a boje mezi USA a SSSR, mezi NATO a Varšavskou smlouvou (1955).

Důležitým pozitivním rysem celoevropského vývoje bylo podepsání „východních smluv“ mezi SRN a státy Varšavské smlouvy. To umožnilo v roce 1975 konat v Helsinkách konferenci o evropské bezpečnosti a spolupráci. To upevnilo mírové soužití, posílilo mírových sil ve světě, omezování politiky USA a NATO. Dokument Závěrečný akt s deseti hlavními principy posiloval Chartu OSN z roku 1945. Proti kurzu politiky uvolňování se postupně stavěly USA a země NATO. Na důvěrné konferenci velvyslanců USA z Evropy v Londýně v prosinci 1975 byla přijata dlouhodobá koncepce diverzní, rozvrtné a nepřátelské činnosti Západu proti socialismu v zemích východní a jiho-východní Evropy, zejména proti SSSR. Ideovou osou a podstatou byla mj. teze, že „fašismus rovná se socialismus“. Šíření dezinformací, pomluvy včetně podněcování nenávisti k Německu se mělo přenášet dovnitř socialistických zemí. Katolická církev se do této ideovidersní činnosti plně zapojila. Pomlouvala socialistické státní zřízení, byly zakládány skupiny „tajné církve“, které připravovaly rozvrtné akce proti vnitřní bezpečnosti Československa. Po roce 1989, po protiústavním převratu v Československu vyšly najevo další aktivity katolické církve.

Josef Groušl

NE vlajce pro Tibet!

Okresní výbor Komunistické strany Československa ve Vyškově na svém březnovém zasedání mimo jiné projednal i rozhodnutí Rady a Zastupitelstva města ve věci tzv. akce „Vlajka pro Tibet“ a jejího plánovaného vyvěšení na budově úřadu.

Komunisté, členové KSČ, s touto akcí zásadně nesouhlasí, odsuzují ji a konstatují, že jde o akt nepřátelství a vměšování se do vnitřních věcí ČLR. Toto vše bezpochyby může negativně

ovlivnit i budoucí vztahy mezi oběma zeměmi, zejména v ekonomické oblasti.

Jsmo realisté a dobře víme, že stejně jako letos 10. března i v budoucnu přes náš nesouhlas tibetská vlajka ve Vyškově vyvěšována bude. Tím spíš považujeme za nutné se od dané provokace vůči Číně a jejímu lidu alespoň tímto způsobem distancovat a vedení radnice ubezpečit, že ne všichni občané s tímto jejím krokem souhlasí, či dokonce jej podporují.

Stanovisko OV KSČ Vyškov

Důvod k radosti?

Tak nám ČT1 po dlouhé době zase jednou přinesla „radostnou zprávu“. Máme prý v Česku již bezmála 20 tisíc „dolarových milionářů“! Sděleno nám bylo i to, že si na tyhle peníze „normální člověk“ přijde zhruba za 140 roků!

Od kontrarevolučního puče v listopadu 1989 uplynulo zhruba čtvrtstoletí a my se již chvástáme bezmála 20 tisíci těchto novodobých zbohatlíků! Přitom vycházíme-li z toho, co zaznělo i v televizním zpravodajství, totiž, že poctivou prací by si člověk mohl takové peníze vydělat cca za 140 roků, je náhlední, že v tomto případě tomu tak není a ani být nemůže. Pak se ovšem naprosto nemůžeme divit současnému stavu české ekonomiky, zdevastované privatizací a dalšími majetkovými přesuny, ani výši státního dluhu, nebo faktu, že není na zdravotnictví, vědu, výzkum - na nic!

Zajímavé by také mohlo být srovnání životní úrovně těchto horních „deseti

tisíc“ (pardon, dvacet!) s životní úrovní dělníků, důchodců nezaměstnaných, ale i bezdomovců, žebráků a vůbec těch, co žijí tzv. z ruky do úst. Zkrátka a dobře, s životní úrovní lidí, jež se sice nikdy neutápěli v milionech, tím méně amerických dolarů, ale jimž socialismus po dobu delší než čtyři desetky let zabezpečoval důstojný a šťastný život, o němž se ovšem v současné době raději nemluví, anebo dokonce promyšleně lže.

Ostatně kapitalismus je založen na vytloukání peněz z nezaplacené lidské práce a propastné třídní rozdíly jsou pro něj naprostou samozřejmostí.

A to se máme ještě radovat?

Rudolf Volný,

vedoucí tajemník OV KSČ Vyškov

Vzpomínka

Před 55 lety, 22. května 1960, došlo k výbuchu na dole Hlubina v Ostravě. Zahynulo 54 horníků. Při této havárii se ukázala morální síla Brigád socialistické práce, které usilovnou prací zajistily úkony za zahynulé kamarády.

JUDr. Zdeněk Hájek, Ostrava

Donbas slavil Den vítězství

5. května se stovky občanů Donbasu přišly podívat na Leninovo náměstí, aby pozdravily obrněnou techniku a vojáky vítězné armády Doněcké lidové republiky, kteří se připravovali na přehlídku „Dne vítězství“.

Před 70 lety prarodiče dnešních účastníků přehlídky rozdrtili nacistické Německo, ochránili samostatnost své sovětské vlasti. Nyní bojují proti fašismu a za svobodu jejich pravnic.

Bojovníci revoluční armády se zbraněmi v rukou pochodovali po centrální třídě. V čele nesli praporečnické kopie „Praporu vítězství“ a vlajku Doněcké lidové republiky.

Nácviku na přehlídku se zúčastnilo 13 tanků a obrněných transportérů. Samotné přehlídky se zúčastní 30 kusů bojové techniky, včetně tanků T 72, vozidel s protiletadlovými řízeními střelami a 1 500 vojáků a veteránů. Na nácviku hrála dechová hudba – hudebníci jsou součástí doněcké filharmonie.

V dále bylo slyšet palbu ukrajinských děl, znamená toho, že se fašisté hnají proti revoluční armádě a potažmo Rusku nevzdali a pod tlakem vojenské organizace imperialismu NATO se budou pokoušet odčinit porážku a vraždit další tisíce ruských dětí, žen a starců.

Pochodující bojovníci revoluční armády nejsou příliš vycvičení v pořadovém kroku, jsou to včerejší dělníci, horníci, učitelé, inženýři, studenti i žáci. Jejich hrdinný boj, ve kterém se jim podařilo porazit ukrajinskou armádu, však potvrzuje, že pro vítězství v boji je rozhodující odvaha, vyplývající z revolučního nadšení.

Tank v čele přehlídkové kolony řídí dobrovolník Pavel, kterému je 18 let. Toto právo si vybojovala posádka tanku v bojích u Debaleva. Téměř všechny tanky T 72 jsou trofejní, které na bojišti opustily posádky fašistické armády.

Ukrajinská vláda vyjádřila s přehlídkou svou nespokojenost. Jak by ne.

K. K.

Spáči, probud'te se!

ale nečervená chrám má krámy

Veritas Venci – Pravda tíží

Malá ukázka z velkého bohatství:

Jsem tekutý Čech
Obsluhoval jsem anglického krále
čekal na medaili od starýho Procházky
lízal koule římskému papeži
voskoval kníry Vilémovi
Ach Čechy krásné Čechy mé
prso lokajů se pýchou dme
Stavěl jsem nový svět v Akci Zet
a zas ho bořil v Akci Žet
Kovaný jako ypsilon
Přisahal jsem na Sion i na silon
vyšší moc za mne vyřešila každé x
kdepak rovnice o nákyh sedmi Neznámých
Velký otec v Bílém týpý vezme na mne ztečí
žluté nebezpečí
nebudu si hlavu lámat
komu přisluhuje dalajláma
Kde domov... Něrušimyj... stereo i mono
švabach azbuka i kakemono
cui bono?
Košile hnědé modré rudé
zejtra moje obrácení bude
Vlajka se stydí rdí se

Z dopisů čtenářů ...

Drang nach Osten USA

Jsem jen obyčejný občan České republiky. Druhou světovou válku si dobře pamatuji.

70. výročí porážky německého fašismu neznamena, že fašismus, ono krajně pravicové, zrudné hnutí, není ve vážných krizových obdobích, znovu kříšeno. Současná všeobecná krize kapitalismu, jeho nejvyšší stadium - imperialismus, tedy americký imperialismus, dobře využívá tzv. Ukrajinskou krizi, kterou sám vyvolal a fašizoidní Ukrajina se mu právě hodí k tažení proti Rusku. Třeba i za cenu válečného konfliktu.

Světovládnou strategii USA (o tom se málo mluví a málo píše) je, podle mého názoru, dostat se přes fašistickou Ukrajinu, s pokolením Ruska, na Sibir s jejím velkým surovinovým bohatstvím, jako

materiální základnou k dalším výbojům, které se chystá vést ve světě.

Oligarchijní Rusko, přes některé preventivní akce na jihovýchodní Ukrajině a s velkou obrannou kapacitou by přesto mohlo velkému tlaku Západu ustoupit. To by mj. mohlo vést k USA plánovanému oslabení slibně se rozvíjejícího uskupení BRICS, jehož členem je i RUSKO.

Letošní 70. výročí ukončení druhé světové války a krachu německého Drang nach Osten by mělo vést přemýšlivé lidi (pokud je tzv. politika ještě vůbec zajímavá), k analogii, že ani ten americký Drang nach Osten, v podstatě také fašistický, nesmí projít.

Jinak by jeho plody i pro ČR jako satelita USA a NATO byly velmi hořké!

Ing. F. Číp, Brno

Podivný článek

Vážení čtenáři, přečtete si podivný článek o Karl Heinrichu Marxovi v Pravdě, společensko-politickém týdeníku Haló novin ze dne 27. dubna 2015 Vzpomínka na velkého myslitele, podepsán Radek Nejezchleb. Nenašel jsem v něm ani zmínku, natož pak celkové pojetí a přístup jako k hlavnímu ideologu naší komunistické strany KSČM. Vrcholem je, když autor proměnil jednou větou revolučního myslitele v krotkého reformistu, něco na způsob současného sociálního demokrata. Píše: „Marxismus ve své reformní, nikoliv revoluční podobě zůstává stále jedním z politických proudů na světě a stále si zachovává svoji životnost.“

Tak tedy zaplať pánbůh, ten pán ještě uznává alespoň marxismus (ovšem v převleku do reformismu) jako jeden z politických proudů na světě, který si stále zachovává svoji životnost.

Vstoupil jsem před 70 lety do Komunistické strany Československa, v níž byl předsedou soudruh Klement Gottwald. Tato strana dosáhla vítězství pracujících v únoru 1948 a vybudování socialismu v Československu. Sedmdesát let až do přečtení tohoto rapodivného článku jsem se domníval, že jsem členem marxisticko-leninské revoluční komunistické strany. To už neplatí? Nebo revizionistický článek do komunistických novin někdo propašoval záměrně, aby nás zmátl? Rád bych znal odpověď předsedy KSČM soudruha Vojtěcha Filipa, který jistě nemůže nechat takový pokus obrátit naši stranu naruby bez povšimnutí a kritického stanoviska.

Prof. PhDr. Milan Matouš, DrSc.

Bublina splaskla

Prezident Zeman ve svém projevu řekl, že Ferdinand Peroutka (a jen dodejme: tato modla všech zpátečníků) napsal v Přítomnosti, v časopisu, který redigoval za první i druhé republiky a vycházel v nakladatelství Františka Borového, že Hitler je gentleman.

Ano, dobrou paměť má M. Zeman. Takový článek skutečně existuje.

Vnučka po F. Peroutkovi žaluje náš stát za to, že si jeho hlava celou věc zkonstruovala a dotkla se tak citů všech Peroutkových potomků. Bude to pěkná blamáž, až se naše justice vystavená tlaku pomstychtivé kontrarevoluce, za tuto paní postaví!

„Dialog“ se ostatně o panu Peroutkovi, jako ideologovi kolaborace s nacisty, již zmínil.

F. Peroutka v nejtěžších chvílích našeho národa selhal. A nejen tehdy, ale také v době, kdy se rozhodovalo o tom, jak náš lid využije možnosti, jež se mu nabídl osvobozením Rudou armádou. Tehdy selhal totálně. A ne náhodou, když po Únoru emigroval, se stal šéfem oddělení rádia Svobodná Evropa, agentury CIA, které ve svých relacích dávalo pokyny i k vraždám budovatelů socialismu.

J. K.

OBŠAH 52. ČÍSLA PŘÍTOMNOSTI: —fp—: Šobem, K. C. — F. Peroutka: Nový poměr k Německu — Jiří Hejda: Proč právě autostradu? — Milena Jesenská: V zemi nikoho — Josef Kalmer: Druhé thema pro úvodníky světového listu — Zdeněk Richter: Genální odváč — Frant. Kubka: Útok fotoreportérů na Česko-Slovensko — Josef Pachta: Bojovník Henri de Kerillis — R. Falkovský: Jakási konjunktura — Karel Sýnek: Německé úspěchy na Balkáně — Jaroslav Zaorálek: Jakos Eozimáns a André Maurás — Maji Čestí bojkotovat Slovensko? — Co se septá... — Konec sociální demokracie a vznik Strany Práce — Likvidace Petěchovky banky — Parlamentární řeč dr. L. Halina — Růžé právo vzalo svou tiskovou taboň zpět.

nezávislý týdeník
Přítomnost
řídí Ferd. Peroutka
FR. BOROVI V PRAZE, NÁRODNÍ TRIDA 11.
vychází ve středu v nakladatelství
FR. BOROVI V PRAZE, NÁRODNÍ TRIDA 11.
Telefon číslo 390-01 až 34 • Číslo poštovního spojení číslo 39 022 • Nový ústřední telefon se nevyvíjí • Předplatné na rok Kč 100... na tři roky Kč 300... na čtyři roky Kč 400... jednorázová část Kč 2... Posp. la Franc. et at. se Colonos Prů 250 • Dobročinný spol. Ústřední úřad II. • Návinn. sazba povolena v sítní řed. spol. a telegrafní spol. č. 119.368/111a. • Odpovědný redaktor J. Dlabal.
TISKEM LIDOVÉ TISKARNY, BRNO, ČESKA 6

Kopie výše uvedené stránky Přítomnosti převzata z internetu.

Vážení čtenáři! K vašim dotazům, kde a jak je možné si marxisticko-leninský měsíčník „Dialog“ zajistit, připomínáme, že všechny objednávky, připomínky, dotazy i své články můžete zasílat pouze na adresu vydavatele.

Roční předplatné včetně poštovného činí 250,-Kč.
Šéfredaktor: Zdeněk Košťál. Nevyžádané rukopisy nevracíme.
Vyhráváme si právo redakční úpravy rukopisů.
Vydavatel: OREGO productions, Moulíkova 2238/1, 150 00 Praha 5
Registrováno MK ČR 6320; ISSN 1210-454

„Dialog“ - číslo 318

Uzávěrka čísla 11. května 2015